

Pripremite se da sretnete vašeg Boga!

Carstvo Nebesko, Pakao,
i Povratak HRISTOV
Svedočanstvo Anđelike Zambrano

Tokom 23 sata, devojci iz Ekvadora po imenu Anđelika, je bilo pokazno Carstvo Nebesko, Pakao i Povratak Hristov. Videla je Isusa kako plače dok posmatra mnoštvo duša izgubljenih zauvek, svet koji Ga je odbacio, Crkvu koja je najvećim delom nespriprema za susret sa Njim, ljude koji su prestali da svedoče izgubljenima, i industriju zabave koja čak i decu mami satani. Videla je mnoge veoma poznate ikone društva kako se muče u Provaliji; pevače, zabavljače, pa čak i papu. Anđeliki je isto tako bilo pokazano kako je Carstvo Nebesko prekrasno pripremljeno i spremno, nezamislivo lepo mesto, gde ne postoji zlo; da se Isus vraća SAMO po Svete Ljude, i da mnoga Božija deca neće biti spremna tog dana, i da će biti ostavljena u svetu koji će propasti.

http://www.divinerevelations.info/Serbo_Croatian/

Maksima (majka):

Zovem se Maksima Zambrano. Mi idemo u crkvu «*Casa de Oracion*», u El Empalmu. Postili smo i vapili Bogu tokom 15 dana. Pridružila nam se i moja ćerka Anđelika. Tokom tih petnaest dana posta, mogla sam da vidim natprirodno, što ranije nikad nisam. Molili smo se i postili u tajnosti, zatim smo produžili da se molimo i vapimo kod kuće, čekajući da nam se Bog obrati.

Gospod nas je veoma ohrabrio. Zbog naših iskušenja, bili smo često spremni da odustanemo, ali je Gospod bio tu da nam pomogne. Dao nam je [reči iz] [Jeremije 33:3](#) "*Zovi me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš*". Moja ćerka je to snažno tražila od Gospoda, ali ja to tada nisam znala.

Anđelika (ćerka):

Zovem se Anđelika Elizabet Zambrano Mora. Imam 18 godina, i studiram na koledžu "José María Velazco Ibarra", ovde u El Kantonu, El Empalme, Ekvador. Prvi put sam prihvatila Hrista kada mi je bilo 12 godina, ali sam rekla sebi, "*Niko od mojih drugova nije jevandelist, osećam se neprijatno među njima*", pa sam se udaljila od Boga, i živela loš, grozan život. Ali Bog me je

izvukao odatle. Na moj 15.-ti rođendan, pomirila sam se sa Gospodom, ali sam još uvek bila dvojedušna. Biblija kaže, "*Koji dvoumi nepostojan je u svima putevima svojim.*" ([Jakovljeva 1:8](#)) i ja sam bila jedna od takvih osoba. Moj tata bi govorio, "*Ne moraš da budeš takva, izgleda grozno, to je pogrešno,*" ali ja bi odgovarala, "*Ja sam takva, i takva želim da budem, niko mi ne može reći kakva treba da budem, niti šta bi trebalo da radim, niti kako da se oblačim, ili ponašam.*" On bi odgovarao, "*Bog će te rukovoditi. On će te*

promeniti."

U vreme mog 17. rođendana, postala sam bliža Gospodu. 28. Aprila obratila sam Mu se i rekla, "*Gospode osećam se tako loše, znam da sam grešnik,*" i rekla sam Mu kako sam se osećala. "*Gospode, oprosti mi. Želim da upišeš moje ime u Knjigu života i da me prihvatiš kao Svoje dete.*" Pokajala sam se i predala iznova svoj život Gospodu. Rekla sam, "*Gospode, želim da me promeniš, da napraviš promenu u meni.*" Vapila sam iz sveg srca, moleći Gospoda da me promeni. Ali, kako je vreme prolazilo nisam osetila nikakvu promenu. Jedina promena je bilo to što sam počela da idem u crkvu, da čitam Bibliju i da se molim. To je bila jedina promena u mom životu.

Zatim sam, u avgustu, bila pozvana da postim 15 dana. Odlučila sam da se pridružim, ali pre nego što sam počela rekla sam, "*Gospode, želim da me ti rukovodiš.*" Tokom posta, Gospod je govorio skoro svima, osim meni! Izgledalo je kao da me Gospod ne vidi, a to boli. Molila bih se, "*Gospode, zar me nećeš rukovoditi?*" Plakala bih nasamo i nastavljala, "*Gospode, voliš li me? Jesi li tu? Jesi li sa mnom? Zašto ne govoriš i meni kao svima ostalima. Govorio si mnoge stvari drugim ljudima, pa čak i proročke reči, ali meni ne.*" Tražila sam znak da je On sa mnom, i Gospod mi je dao reči iz [Jeremije 33:3](#), "*Zovi me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš.*" Rekla sam, "*Gospode, jesi li se samo meni obratio?*" jer sam jasno čula Njegov glas i imala viziju reči napisanih u Jeremiji 33:3.

Rekla sam, "*Gospode, da li je to samo meni upućeno?*" Zadržala sam ih za sebe, dok su svi ostali svedočili šta im je Gospod dao i šta su videli. Ja sam ih, međutim, zadržala u tajnosti i sozercavala reči: "*Zovi me*" koje označavaju molitvu, ali šta "*velike i tajne stvari*" znače? Mislila sam, "*To jedino može da znači nebo i pakao.*" Pa sam rekla, "*Gospode, želim da mi pokažeš nebo, ali ne i pakao, jer sam čula da je to užasno mesto.*" Zatim sam se molila svim srcem, "*Gospode ako je Tvoja volja da mi pokažeš ono što moraš, onda učini to, ali me prvo promeni. Želim da napraviš promenu u meni; želim da budem drugačija.*"

Kada smo završili post, bilo je iskušenja i teškoća i ja sam osetila malaksalost, nesposobnost da nastavim da hodim sa Gospodom. Ali On me je osnažio. Počela sam da čujem Njegov glas i da Ga poznajem bolje. Postali smo dobri prijatelji. Gospod je naš najbolji drug, Sveti Duh. Rekla sam Mu, "*Gospode, Ti si moj najbolji drug. Želim da Te upoznam bolje,*" i delila sam sve svoje misli sa Njim.

Molila sam se tokom celog avgusta i onda u novembru, sluga Božiji je došao u našu kuću i rekao, "*Bog te blagoslovio.*" i ja sam odgovorila, "*Amin.*" Zatim je rekao, "*Ovde sam da ti prenesem poruku od Boga...moraš da se pripremiš, jer će ti Gospod pokazati velike i tajne stvari koje ne poznaješ. Pokazaće ti Nebo i Pakao onako kako si tražila, iz Jeremije 33:3.*" Odgovorila sam, "*Jeste, kako si znao? To nikome nisam rekla.*" Odgovorio je, "*Bog koga ti služiš i slaviš, je onaj isti Bog koga i ja slavim, On mi je rekao sve.*"

Zatim smo počeli da se molimo. Neke sestre iz naše crkve, i drugi iz moje porodice su bili sa nama na molitvi. I samo što smo počeli da se molimo, ugledala sam otvorena Nebesa i rekla, "*Vidim Nebesa kako se otvaraju, i 2 anđela kako silaze!*" Čovek je rekao, "*Pitaj ih zašto su ovde.*"

Bili su visoki i krasni; sa divnim krilima. Bili su veliki i blistavi, i izgledali prozirnno, sjajni kao zlato. Nosili su kristalne sandale i svete haljine. "*Zašto ste ovde?*" Osmehnuli su se i rekli, "*Ovde smo zato što imamo zadatak da izvršimo... Ovde smo jer moraš da posetiš Nebo i Pakao i nećemo otići dok se sve to ne zbude.*" Ja sam odgovorila, "*uredu, ali ja želim da posetim samo nebo, ne i pakao.*" Osmehnuli su se, i ostali tamo, ali više ništa nisu rekli. Po završetku molitve, mogla sam još uvek da ih vidim tamo.

Počela sam isto tako da vidim i Svetog Duha; On je moj najbolji drug; On je svet, On je sveznajući; On je svudaprisutan! Mogla sam da Ga vidim, prozirnog i blistavog u isto vreme; sa divnim licem, mogla sam da vidim Njegov osmeh i Njegov pogled ljubavi! Teško mi je da Ga opišem, jer je On lepši od anđela. Anđeli imaju svoju lepotu, ali je Sveti Duh mnogo lepši od njih! Mogla sam da čujem razgovetno Njegov glas, glas pun ljubavi, plameni glas. Prosto ne mogu da objasnim Njegov glas; glas kao munja, i u isto vreme On bi rekao, "*Ja sam sa tobom.*" pa bih se trudila da nastavim hođenje sa Bogom, uprkos iskušenjima koja su nas zadesila. Prolazili smo kroz vrlo teške trenutke, ali i pobedničke u isto vreme. Rekla sam, "*Gospode, neka bude volja Tvoja.*" Nastavila sam da opažam anđele čak i u školi, i na časovima. Bila sam tako srećna, tako puna radosti što mogu da ih vidim!

Sluga Gospodnji, koji je posetio moju kuću, mi je rekao da se priprelim, jer treba da vidim Nebo i Pakao. Rekao mi je, međutim, i nešto teško. Rekao je, "*Umrećeš.*" Nije mi bilo lako kada sam to čula.

"*Kako ću da umrem? Ja sam tako mlada*", pitala sam. On je odgovorio, "*Ne brini ništa, sve što Bog čini je savršeno, i On će te povratiti u život, da bi mogla da svedočiš o Nebu i Paklu, o čemu Gospod želi da svi znamo.*" Rekla sam, "*Amin, ali hoće li me pregaziti auto, kako ću umreti?*" Pomisli su počele da mi proleću pred očima, ali mi je Gospod rekao da ne brinem, da je sve pod kontrolom. Rekla sam, "*Hvala ti, Gospode!*"

6. Novembra, nakon što sam se vratila iz škole, anđeli su bili još uvek sa mnom, čak i kad sam slavila Gospoda. Nisu mi se obraćali; sve što bi rekli bilo je, "*Svet, Svet, Svet, Aliluja,*" dajući slavu, čast i poklonjenje našem Nebeskom Ocu. Sveti Duh je bio tamo zajedno sa svetim anđelima i ja sam se radovala. Mnogi ljudi govore da je jevanđelje dosadno, ali to je velika đavolska laž koja odvraća ljude od traženja Božijeg prisustva. I ja sam nekada verovala u to, ali nakon što sam upoznala Gospoda i Svetog Duha, ja znam da jevanđelje nije dosadno, to je najlepše iskustvo koje možeš da imaš na Zemlji!

Mogla sam da vidim; da se igram, i čak da pričam sa Svetim Duhom. Ali anđeli nisu pričali sa mnom, nego su slavili Gospoda. Rekla bih, "*Sveti Duše hajde sa mnom da uradim ovo ili ono*" i On bi bio tamo. Mogla sam da Ga osetim i vidim.

Videla sam Ga kada bi ustajao, i čak bih pripremala sedište za Njega. Iako mnogi ne mogu da Ga vide, On je ovde! Taj odnos se nastavio, nema nikakvog razloga da se prekine kada ga jednom doživite...nije bilo govora da se povučem. Kada razmotrim odakle me je On izvukao, kakva sam pre bila, ja sam toliko zahvalna za Njegovu milost, za svu Njegovu ljubav prema čovečanstvu i prema meni!

7. Novembra, dok sam se vraćala kući, čula sam glas koji je rekao, "*Budi spremna, jer ćeš danas umreti,*" znala sam da je to bio Sveti Duh jer sam mogla da Ga vidim. Odbacila sam Njegov glas i rekla, "*Gospode, ne želim danas da umrem!*", ali je On ponovio, "*Budi spremna, jer ćeš danas umreti!*" Ovog puta je to rekao glasnije i snažnije. Odgovorila sam, "*Gospode, znam da mi se Ti obraćaš; samo tražim potvrdu i posle toga čini sa mnom ono što Ti želiš. Učiniću sve što tražiš, predaću se, iako se plašim, jer znam da si Ti sa mnom i da si stvaran.*"

Molila sam, "*Neka mi osoba, koju si upotrebio ranije, donese poruku. Neka on bude kod moje kuće, pre nego što stignem, i neka mi on kaže da ću danas umreti.*" Vidite, Gospod nekako zna našu prošlost, sadašnjost i budućnost. On je znao šta ću ja tražiti od Njega. Tako da kada sam stigla kući, sluga Gospodnji je već bi tamo.

Maksima:

Kada je moja ćerka došla kući, mi smo bili u kuhinji. I kada je Anđelika ugledala slugu Gospodnjeg, rekla je, "*Neka te Gospod blagoslovi.*" Čovek Božiji je odgovorio, "*Bog te blagoslovio. Da li si spremna? Jer danas je dan kada će te Gospod uzeti, u 4 posle podne.*" Prosto je stajala tamo, začuđena što je Gospod prihvatio njen zahtev.

Anđelika:

Kada sam to čula rekla sam, "*Amin...ali ja ne želim da umrem, ne mogu da umrem! Ne, Gospode, plašim se, jako se plašim, užasavam se!*" Sluga Gospodnji je rekao, "*Hajde da se pomolimo da te tvoj strah sada napusti u ime našeg Gospoda.*" Rekla sam, "*Amin*" i pomolili smo se. Uskoro sam osetila da me je sav strah napustio, i došla je neopisiva radost, i misli da je smrt bila najbolja stvar koja je mogla da me zadesi! Počela sam da se osmehujem i smejem a svi su gledali u mene. Svi su mogli da vide da me je napustila tuga i obuzela radost. Smešila sam se, poskakivala i pevala.

Maksima:

Moja ćerka je trenutno osetila radost u svom srcu i počela da jede. Uzela je pomalo od svega, rekavši, *"Ako se ne vratim, bar sam jela i nasitila se."*

Andelika:

Svi su počeli da se smeju i pitali su, *"Zašto se tako ponašaš, umesto da budeš tužna ti si srećna, ti si radosna?"* Rekla sam im, *"Naravno: idem da vidim Gospoda, idem da budem sa Njim, ali ne znam da li ću se vratiti pa zato želim da razdam sve svoje stvari."* Svi su zurili u mene i pitali, *"Nameravaš da razdaš sve svoje stvari?"* Oči moje mame su bile širom otvorene i iznenađene!

Maksima:

Moja ćerka je počela da razdaje svoje stvari. Sve je razdala, sve! Naše sestre iz crkve su bile sa nama, kao i uvek, i ona je dala ponešto svakoj od njih. Kada sam dovela u pitanje njene namere, rekla je, *"Ako se vratim, one mogu da mi vrate, ali ako se ne vratim, mogu sve da zadrže."*

Andelika:

Mogu samo da zamislim koliko je moja mama sigurno bila tužna kada sam to rekla. Ali ja sam bila toliko srećna, da sam počela sve da razdajem: svoju odeću, svoj krevet, svoj mobilni telefon, sve, pod jednim uslovom: Ako se vratim, da mi sve bude vraćeno. Svi su počeli da se smeju.

Maksima:

Ona je bila vrlo odlučna, ali ja kao majka sam osećala veliku tugu. Nije bilo lako. Pitala sam se, *"Gospode kada dođe trenutak, kako će to biti?"* Nisam mogla da razumem. Kada su počeli da se mole, ja sam spremala stvari po kući. Oni su rekli, *"sestro, dođi da se molimo."* Ali ja sam odgovorila, *"Nastavite vi, uskoro ću vam se pridružiti. Samo da završim ovaj posao."*

Andelika:

Dok smo se molili svi su me posmatrali. Molila sam se, *"Gospode, želim da ispunim Tvoju volju. Ti nisi čovek pa da lažeš ili da se pokaješ, ja znam da si ti stvaran. Ako ću te izneveriti, onda je bolje da me prosto uzmeš sa Sobom; a ako ću ispuniti Tvoju volju, onda me vrati nazad, ali mi pomoz da govorim istinu, pripremi me, pomoz mi da propovedam i da kažem ljudima da se pokaju."* To je bila moja kratka molitva. Prenela sam je slugi Gospodnjem i rekla, *"Nemojte reći mojoj mami šta sam rekla Gospodu."* On je odgovorio, *"Neću joj sada reći, ali kada te Gospod uzme, rećiću joj."* Nastavili smo da se molimo i stali u molitveni krug.

Maksima:

U 3:30 posle podne, Gospod je rekao Svom sluzi da pomaže moju ćerku. Tako da su neki od nas otišli u sobu i pomazali je. Dao nam je dva minuta da je pomažemo celu od glave do pete, sve, celo njeno telo. Bila je potpuno pomazana.

Smrt

Anđelika:

Moja mama i još jedna sestra iz crkve, Fatima Navarete, pomazale su me uljem. Dok su me pomazivale osetila sam da me nešto pokriva, kao da me staklo obavija. Teško je objasniti, osetila sam da sam pokrivena nečim kao oklop, i nisam mogla da objasnim kako sam bila pokrivena. Posle toga, kada su pokušali da me dodirnu, više nisu mogli.

Maksima:

Dok smo se molili za Anđeliku, ja sam pokušavala da položim svoju ruku na nju, ali nisam mogla da je dodirnem! Imala je neku vrstu pokrova oko sebe. Bilo je čudno, niko nije mogao da je dodirne! Taj pokrov se pružao od njene glave do njenih nogu, oko 30cm (12 inča). To me je najviše šokiralo. Polagala sam ruke na ljude ranije, tokom svog služenja Gospodu, ali nešto tako mi se nikada dotad nije desilo! Rekla sam, "*Oh, mora da se nešto događa,*" i počela sam da se molim i da blagodariam Gospodu. Odjednom sam osetila veliku radost. Tuga u mom srcu je nestala, bol je nestao, i osetila sam radost i sreću! Nastavili smo da se molimo i oko 4:00 PM, moja ćerka je pala na pod.

Anđelika:

Tokom molitve, osetila sam kako mi ponestaje dah; nisam mogla da dišem. Osetila sam bol u trbuhu i u srcu. Osetila sam da mi se krv zaustavlja, i strašan bol po celom telu. Sve što sam mogla da kažem bilo je, "*Gospode, daj mi snage, daj mi snage!*" jer sam osetila da ne mogu da izdržim. Nisam imala snage, napuštala me je! Kada sam pogledala na nebo, u duhovnoj dimenziji, ne svojim telesnim očima, videla sam kako se nebo otvara. Videla sam anđele, ne dva ili deset, već milione kako se skupljaju. Usred miliona anđela, videla sam Svetlost, 10.000 puta sjajnije od sunca. I rekla sam, "*Gospode to Ti dolaziš!*"

Maksima:

Kada je pala dole, mi smo pokušali da je uspravimo, ali ona nije bila u stanju sama da stoji. Tada smo mogli da je dodirnemo. Govorila je, "*Moli se. Nemam snage, mama, nemam snage i osećam bol.*" Prvo je osetila bol u srcu, a zatim se spustio do trbuha. Mi smo nastavili da se molimo i da se zauzimamo za nju pred Gospodom. Gospod je uzeo njen život!

Nikada ranije u mom životu nisam videla nekoga kako umire. A sada sam morala da vidim svoju ćerku u agoniji! Nije uopšte bilo lako! Nisam mogla da razumem nekoliko njenih poslednjih reči, i na kraju je prestala. Stavila sam svoju ruku na njeno lice, i ogledalo na njena usta, da vidim da li diše. Nije disala, samo je mirno ležala. Držala sam je, bila je još uvek topla, kao da je živa. Uzela sam pokrivač i pokrila je, i ubrzo je postala hladna, veoma hladna. Kosa joj je padala unazad kao kod mrtvaca, i postala je ledeno hladna.

Anđelika:

Isus je silazio, i ja sam osetila da moje telo umire. Kada su se Isus i anđeli približili, osetila sam da odlazim, da više nisam ja. Više nisam bila živa, umirala sam, i bilo je mučno! Kada je moje telo palo na pod, oni su već bili tu. Moja kuća je bila puna anđela, i usred anđela ugledala sam Svetlost, jaču od sunca! Bilo je veoma teško; dok su moja duša i duh bili razdvajani, osetila sam strašan bol.

Plakala sam i vrištala, kada sam ugledala svoje telo na podu. Pitala sam, "*Gospode, šta se dešava? Šta se dešava?*" Htela sam da dodirnem svoje telo i da ponovo uđem u njega, ali kada bi pokušala, bilo je kao da hvatam vazduh: nisam mogla da ga dodirnem. Moja ruka je prolazila pravo kroz njega. Niko od onih koji su se tamo molili nije mogao da me čuje! I tada sam povikala, "*Gospode, pomози mi!*"

Maksima:

Dok smo se molili stigao je moj muž, i on ju je video. Gospod mi je dao snage u tom trenutku zato što nisam znala šta da radim. Bilo je kao da je u komi, ali ja sam znala da je sve uredu, jer je to bilo Božije delo; pa sam rekla "*Gospode, neka bude Tvoja volja.*"

Gospod Isus Hristos

Anđelika:

U tom trenutku začula sam Gospodnji glas, divan gromovit glas ispunjen ljubavlju, "*Ne plaši se, kćeri, jer Ja sam Jehova, tvoj Bog, došao sam ovde da ti pokažem šta sam ti obećao. Ustani, jer Ja sam Jehova, koji te držim za tvoju desnu ruku i kažem ti, Ne plaši se, Ja ću ti pomoći.*" Odjednom sam ustala, nakon što sam klečala i gledala u svoje telo, želeći da se vratim ali nisam mogla. Kada sam čula Njegov glas, strah me je napustio, i više nisam bila uplašena.

Kada sam počela da hodam, anđeli su počeli da otvaraju put. Jaka svetlost je sijala, i dok sam gledala u nju, osetila sam mir. Ugledala sam prelepog, visokog, elegantnog mišićavog čoveka. Svetlost je dolazila od Njega. Svetlost je bila suviše jaka za mene da bih videla Njegovo lice! Ali sam mogla da vidim njegovu prelepu kosu blistavo zlatnu i belu haljinu sa širokim zlatnim pojasom koji je prelazio preko Njegovih grudi na kome je pisalo, "**CAR CAREVA I GOSPODAR GOSPODARA.**"

Pogledala sam na Njegova stopala, nosio je sjajne zlatne sandale, od blistavog zlata. Bio je tako lep! Pružio je Svoju ruku prema meni. Kada sam uhvatila Njegovu ruku, nije bilo kao kada sam dodirnula svoje telo, moja ruka nije prolazila kroz nju. Pitala sam, "Šta se događa?" I On je rekao, **"Pokazaću ti pakao, zato da bi se vratila i rekla čovečanstvu da je pakao stvaran; da pakao postoji. Pokazaću ti i Moju slavu, da bi rekla Mojim ljudima da se pripreme, jer je Moja slava stvarna i Ja sam stvaran."** Rekao je, **"Kćeri, ne plaši se"**- rekao je to još jednom i ja sam rekla, "Gospode, ja želim da idem samo na nebo, a ne i u pakao, jer sam čula da je on užasan!" On je rekao, **"Kćeri, Ja ću biti s tobom. Neću te ostaviti u tom mestu, pokazaću ti to mesto zato što ima mnogo onih koji znaju da pakao postoji, ali nemaju straha. Oni misle da je to igra, da je pakao šala, i mnogi ne znaju za njega. Zbog toga ću ti pokazati to mesto, jer je više onih koji propadaju nego onih koji ulaze u Moju slavu."** Kada je rekao to, mogla sam da vidim suze kako padaju na Njegovu odeću. Pitala sam Ga, "Gospode, zašto plačeš?" Odgovorio je, **"Kćeri, zato što ima više onih koji ginu, pokazaću ti to, zato da bi ti išla i rekla istinu i da se ne bi vratila u to mesto."**

Pakao

Odjednom, dok je On govorio, sve je počelo da se pokreće. Zemlja se potresla i otvorio se rased, i ja sam ugledala veoma mračnu rupu ispod.

Stojali smo na nekakvoj steni sa anđelima oko nas. Rekla sam, "Gospode, ne želim da idem na to mesto!" On je rekao, **"Kćeri, ne plaši se jer sam Ja s tobom."** I u deliću sekunde spustili smo se u mračnu rupu. Ja sam pokušala da gledam ali je bila strašna tama. Videla sam ogromni krug, i čula milione glasova.

Bila sam toliko vrela, da sam osetila da mi koža gori. Pitala sam, "Gospode, šta je ovo? Ne želim da idem na to mesto!" Gospod je rekao da je to tek tunel ka paklu. Osećao se užasan, odvratan i gadan miris, i ja sam preklinjala Isusa da me ne vodi tamo. On je odgovorio, **"Kćeri, neophodno je da dođeš i upoznaš to mesto."** Plakala sam, "Ali zašto, Gospode, zašto?" I On je rekao, **"zato da bi mogla da kažeš čovečanstvu istinu; čovečanstvo propada, izgubljeno je i malo ih ulazi u Moje Carstvo."** (Mt. 7:14) Dok je govorio to, plakao je. Njegove reči su me osnažile i ohrabrile, tako da sam nastavila da hodam.

Stigli smo na kraj tunela, i kada sam pogledala dole ugledala sam ambis ispunjen plamenom. Gospod je rekao, **"Kćeri, uzmi ovo."** To je bio veliki povez sa praznim listovima papira. **"Kćeri, uzmi ovu olovku da bi mogla da zapišeš sve što ću ti pokazati, što ćeš videti i čuti. Napisaćeš sve kako si videla i doživela."** Rekla sam, "Gospode, uradiću to, ali već sam mnogo videla, Gospode. Vidim duše kako se muče, i ogroman plamen."

Maksima:

Vreme je prolazilo, a moja ćerka je još ležala tamo. "Gospode, šta se događa?" Suze su izlazile iz njenih očiju, a kada bi ih obrisala, opet bi se pojavile. Stavila sam ogledalo na njena usta da vidim da li diše, ništa. Proverili smo joj puls, ništa. Stavili smo ruku na njen stomak, ništa. Sluga Gospodnji je rekao, "Mesto gde se ona nalazi, nije mesto osmeha nego mesto muke."

Anđelika:

Rekla sam Isusu, "Svedočiću da je pakao stvaran, da pakao postoji, samo me izvedi odavde odmah!" I On je odgovorio, "**Kćeri, mi čak nismo ni ušli u to mesto, i još ti ništa nisam pokazao, a ti već tražiš da te izvedem odatle?**" "Gospode, molim te izvedi me odavde," rekla sam. Onda smo počeli da se spuštamo u ambis! Počela sam da plačem i vrištim, "Gospode, ne, ne, ne, ne- ne želim da idem!" i On je odgovorio, "**moraš da vidiš ovo.**"

Videla sam užasne demone, svih vrsta, velike i male. Jako su brzo trčali, i nosili nešto u svojim rukama. "Gospode, zašto toliko trče i šta to nose?" On je odgovorio, "**Kćeri, oni trče toliko zato što znaju da im vreme ističe, zato što je veoma malo vremena preostalo da se uništi čovečanstvo i posebno Moj narod. To što nose u svojim rukama su strele za uništavanje ljudi; svaki demon ima svoje ime i saglasno imenu koje im je dato oni imaju strelu za uništavanje svake osobe i dovođenje na ovo mesto; njihov cilj je da unište osobu i da je dovedu u pakao.**" Videla sam demone kako trče i odlaze prema Zemlji i On mi je rekao, "**Oni odlaze na Zemlju da dovedu i bace čovečanstvo na ovo mesto.**" Kada je to rekao počeo je da plače, veoma mnogo da plače. On je plakao sve vreme i ja sam plakala takođe.

Maksima:

Moja ćerka je bila mrtva 23 sata, ali ja nisam obavestila vlast. Molila sam se, "Gospode, čekaću 24 sata. Ako se moja ćerka ne vrati za 24 sata, pozvaću doktora." Međutim, Gospod ju je vratio pre nego što su istekla 24 sata.

Anđelika:

Gospod mi je rekao, "**Da li si spremna da vidiš ono što ću ti pokazati?**" "Da, Gospode," rekla sam. Odveo me je u ćeliju gde sam mogla da vidim mladog čoveka kako se muči u plamenu. Primetila sam da je ćelija bila numerisana, iako nisam mogla da razumem brojeve, izgledalo je kao da su napisani unazad. Tamo se nalazila ogromna stega, i mladić je imao broj "666" na svom čelu. Imao je isto i veliku metalnu ploču koja je bila urezana u njegovu kožu. Crvi koji su ga jeli, nisu mogli da oštete tu ploču; niti ju je plamen spaljivao. Preklinjao je, "Gospode, pomiluj me. Izvedi me iz ovog mesta. Oprosti mi, Gospode!" Ali Isus mu je odgovorio, "**Kasno je, prekasno: Pružio sam ti prilike i ti nisi hteo da se pokaješ.**"

Upitala sam Isusa, "*Gospode, zašto je on ovde?*" Tada sam ga prepoznala. Na Zemlji, ovaj mladić je poznavao Reč Božiju, ali iznenada je otišao od Gospoda, prepuštajući se alkoholu, drogi i hođenju po pogrešnom putu. Nije hteo da sledi put Gospodnji. Isus ga je upozorio mnogo puta šta može da mu se dogodi. Isus reče, "***Kćeri, on je na ovom mestu zato što svako ko odbacuje Moju reč ima svog sudiju: Reč koju sam izrekao – ona će mu suditi Poslednjeg dana,***" ([Jovan 12:48](#)) i tada Isus zaplaka.

Plač Gospoda se razlikuje od našeg. On plače sa takvim bolom u Svom srcu i dubokim jecajem. "***Ja nisam stvorio pakao za ljude,***" reče Isus. Zato Ga upitah, "*Onda zašto su ljudi ovde, Gospode?*" Odgovorio je, "***Kćeri, Ja sam stvorio pakao za satanu i anđele njegove, demone;*** ([Mt. 25:41](#)) ***ali zbog greha i odsustva pokajanja, ljudi završavaju ovde, i ima više onih koji propadaju nego onih koji dostižu Moju slavu!***" ([Mt. 7:14](#)) Nastavio je da plače i toliko me je to bolelo da vidim kako plače. "***Kćeri, Ja sam dao Svoj život za ljude, zato da ne bi propali, zato da ne bi završili na ovom mestu. Dao sam Svoj život iz ljubavi i milosti, zato da bi se ljudi pokajali i mogli***

da uđu u Carstvo Nebesko." Isus je tako jecao kao neko ko više ne može da izdrži bol, toliko Ga je bolelo da gleda ljude ovde.

Prisustvo Isusa, činilo je da se osećam bezbedno. Mislila sam, "*Ako napustim Gospoda, zaglaviću ovde!*" Pitala sam, "*Isuse, da li ima mojih rođaka na ovom mestu.*" Pogledao me je, dok sam ja plakala, i rekao, "***Kćeri, Ja sam s tobom,***" jer sam bila jako uplašena. Odveo me je do druge ćelije. Nisam mogla da verujem da ću u toj ćeliji videti svog rođaka. Videla sam ženu kako se muči, imala je crve koji su joj jeli lice, i demoni su zabadali neku vrstu koplja u njeno telo. Vrištala je, "*Ne, Gospode, pomiluj me, oprost mi, molim te, izvedi me iz ovog mesta bar na minut!*" ([Luka 16:24](#))

U Paklu, ljude muče sećanja na ono što su učinili na Zemlji. Demoni ismevaju ljude i govore im, "*Bogosluzite i slavite jer ovo je vaše carstvo!*" i ljudi vrište sećajući se da su znali Boga, da su znali Reč. Oni koji su znali Gospoda bili su mučeni dvostruko.

Gospod reče, "***Nema druge prilike*** [za one koji su ovde]; ***prilika postoji još uvek za one koji su živi.***" Pitala sam Ga, "*Gospode, zašto je moja prababa ovde? Ne znam da li je ona uopšte znala za tebe. Zašto je ona ovde u paklu, Gospode?*" On je odgovorio, "***Kćeri, ona je ovde zato što nije htela da oprost...Kćeri, onome koji ne oprašta, ni Ja neću oprostiti.***"

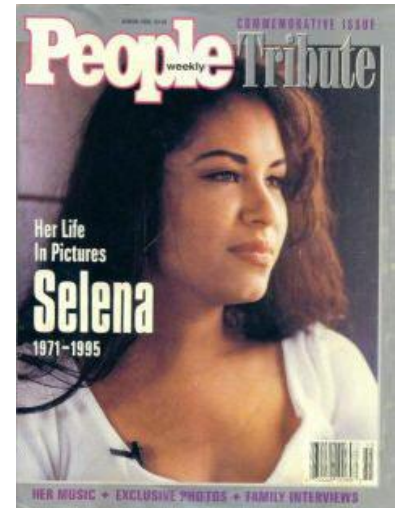
Upitala sam, "*Gospode, ali Ti opraštaš, i Ti si milostiv.*" A On je odgovorio, "***Da, Kćeri, ali je neophodno oprostiti, zbog neopraštanja je mnogo ljudi na ovom mestu, zato što nisu hteli da oprost...Idi i reci ljudima da je vreme da opraštaju, i posebno Mom narodu, jer mnogi od Mojih ljudi nisu oprostili. Reci im da odbace zlopamćenje, ozlojeđenost, mržnju u svojim srcima, jer je vreme da se oprost! Ako bi smrt iznenadila tu osobu koja nije htela da oprost, ta osoba bi otišla u pakao, jer niko ne može kupiti život.***" Kada smo napustili to mesto, moja prababa je potonula u

vatru i vrištala, "Aaaah," i počela je da huli na ime Božije, da Ga proklinje; svaka osoba u paklu huli na Boga.

Kada smo napustili to mesto, mogla sam da vidim da je pakao pun duša koje se muče. Mnogi ljudi su pružali svoje ruke, preklinjući Isusa da im pomogne i da ih izvede odatle. Ali Gospod nije mogao ništa da učini za njih i oni bi počeli da hule na Boga. Tada bi Isus zaplakao i rekao, "**Boli Me da ih čujem, boli Me da vidim šta rade, jer više ništa ne mogu da učinim za njih. Ono što želim da ti kažem je da Ja još uvek mogu da učinim onome koji je na Zemlji, koji još uvek nije umro, koji je još uvek živ; on još uvek ima vremena da se pokaje!**"

Gospod mi je rekao da je u Paklu mnogo poznatih ljudi, kao i mnogo ljudi koji su znali za Gospoda. Rekao je, "**Pokazaću ti drugi deo kotla.**" Došli smo do mesta gde je bila žena obuhvaćena plamenom. Bila je u velikim mukama i vrištala je, preklinjući Gospoda za milost. Isus mi je pokazao na nju rukom i rekao mi, "**Kćeri, ta žena koju vidiš tamo, okružena plamenom, je Selena.**" Kada smo počeli da se približavamo, ona je zavrištala, "*Gospode, pomiluj me, oprost mi Gospode, izvedi me iz ovog mesta!*" Ali Gospod ju je pogledao i rekao, "**Kasno je, prekasno je. Sada ne možeš da se kaješ.**"

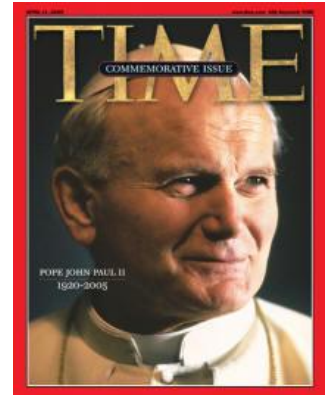
Pogledala me je i rekla, "*Molim te, preklinjem te, idi i reci ljudima za ovo, molim te govori i nemoj da čutiš; idi i reci im da ne dolaze na ovo mesto; idi i reci im da ne slušaju moje pesme, niti da pevaju moje pesme.*" ([1. Jovanova 2:15](#)) Ja sam je pitala, "*Zašto želiš da idem i da to govorim?*" I ona je odgovorila, "*Zato što svaki put kada ljudi pevaju i slušaju moje pesme, Ja se mučim još više, osoba koja to čini, koja peva i sluša moje pesme, hodi ka ovom mestu. Molim te, idi i reci im da ne dolaze ovde; idi i reci im da je pakao stvaran!*" Vrištala je i demoni bi zabadali koplja iz daljine u njeno telo i ona je plakala, "*Pomози mi, Gospode, pomiluj me, Gospode!*" Ali Gospod joj je tužno rekao, "**Prekasno je.**"

Pogledala sam celu tu oblast, bila je puna pevača i umetnika koji su umrli. Sve što su radili je da su pevali i pevali, nisu prestajali da pevaju. Gospod mi je objasnio, "**Kćeri, osoba koja je ovde, ako se nije pokajala, mora da nastavi da radi ono što je radila na Zemlji.**"

Dok sam posmatrala to mesto, primetila sam mnogo demona koji su prosipali neku vrstu kiše. Mislila sam ustvari da pada kiša. Ali primetila sam da ljudi u plamenu beže od te kiše i viču, "*Ne, pomози mi, Gospode!...Ne, to ne može biti,*" i demoni bi se smejali i govorili ljudima, "*Slavite i bogoslužite jer je ovo vaše carstvo u vekove vekova!*" Videla sam kako se plamen uvećava i kako se crvi na ljudima umnožavaju! Tamo nije bilo vode, nego je to bio sumpor koji je uvećavao plamen i pojačavao agoniju svake osobe. Upitala sam Isusa, "*Šta se događa?...Gospode, šta je ovo?*" Gospod je odgovorio, "**To je plata svima koji se nisu pokajali.**" ([Psalmi 11:6](#))

Zatim me je Gospod odveo na mesto gde se nalazio jedan veoma poznati čovek. Ranije sam ja živela kao dvojeđušna mlada Hrišćanka. Mislila sam da svaka osoba koja umire odlazi na Nebo; da će oni koji služe [misu](#), isto tako otići na nebo, ali nisam bila u pravu. Kada je papa Jovan Pavle II umro, moji drugovi i rođaci su mi rekli da je on otišao na nebo. Sve vesti na televiziji, na [Extra](#) i na mnogim drugim mestima su govorile, "Papa Jovan Pavle II je umro, neka počiva u miru. On se sada raduje sa Gospodom i njegovim anđelima na nebu" i ja sam u sve to verovala. Ali ja sam se samo zavaravala, zato što sam ga videla u Paklu, kako se muči u plamenu. Pogledala sam na njegovo lice, to je bio [Jovan Pavle II](#)! Gospod mi reče, "**Pogledaj, kćeri, taj čovek koga vidiš tamo je papa Jovan Pavle II. On je ovde na ovom mestu; muči se zato što se nije pokajao.**"

Ali ja sam upitala, "Gospode, zašto je on ovde? Pa on je propovedao u crkvi." Isus je odgovorio, "**Kćeri, nijedan bludnik, nijedan idolopoklonik, niko ko je pohlepan i nijedan lažov neće naslediti Moje Carstvo.**" ([Ef. 5:5](#)) Ja sam odgovorila, "Da, ja znam da je tako, ali hoću da znam zašto je on ovde, jer on je nekada propovedao mnoštvu ljudi!" I Isus je odgovorio, "**Da, Kćeri, neka je i govorio mnoge stvari, ali nikada nije govorio istinu onakva kakva ona jeste. On nikada nije rekao istinu iako je znao istinu, pretpostavio je novac propovedanju spasenja. Nije nudio realnost; nije govorio da je pakao stvaran i da nebo isto postoji; kćeri, sada je on ovde na ovom mestu.**"

Kada sam pogledala u tog čoveka, on je imao veliku zmiju sa iglama, obavijenu oko svog grla, i pokušavao je da je skine. Molila sam Isusa, "Gospode, pomози mu!" Čovek je vrištao, "Pomoz mi, Gospode; pomiluj me; izvedi me iz ovog mesta; oprost mi! Pokajao sam se, Gospode; hoću da se vratim na Zemlju, hoću da se vratim na Zemlju da se pokajem." Gospod ga je pogledao i rekao mu, "**Ti si sve vrlo dobro znao. Vrlo dobro si znao da je ovo mesto stvarno...prekasno je; nema druge prilike za tebe.**"

Gospod je rekao, "**Pogledaj, kćeri, pokazaću ti život ovog čoveka.**" Isus mi je pokazao ogroman ekran na kome sam mogla da vidim kako ovaj čovek služi misu puno puta pred mnoštvom ljudi. I koliko su ti ljudi bili idolopoklonici. Isus je rekao, "**Pogledaj, kćeri, na tom mestu ima mnogo idolopoklonika. Idolatrija neće spasiti, kćeri. Ja sam Jedini koji spasava, i osim Mene niko ne spasava. Ja volim grešnike, ali Ja mrzim greh, kćeri. Idi i reci ljudima da ih Ja volim i da oni moraju da dođu k Meni.**"

Dok je Gospod govorio, videla sam kako ovaj čovek prima mnoštvo novca i banknota; pare, koje bi sve zadržao. On je imao toliko mnogo para. Videla sam slike ovog čoveka postavljene na presto, ali sam isto tako mogla da vidim i iza toga. Iako je istina da se ovi ljudi ne žene, uveravam vas, ne izmišljam ovo, Gospod mi je pokazao, ti ljudi spavaju sa časnim sestrama; sa mnogim ženama tamo! [[1 primer](#)]

Gospod mi je pokazao da ovi ljudi žive u bludu, a Reč kaže da nijedan bludnik neće naslediti Njegovo Carstvo. Dok sam gledala sve to, Gospod mi je rekao, "**Pogledaj kćeri, sve ovo što ti pokazujem je ono što se dešava, kako je on živio i šta se i dalje događa među mnogim ljudima, među mnogim sveštenicima i papama.**" Zatim mi je rekao, "**Kćeri, idi i reci čovečanstvu da je vreme da se okrene Meni.**"

Gospod mi je pokazao mesto gde mnogi ljudi hodaju ka paklu. Upitala sam Ga, "*Gospode, kako to oni hodaju ka ovom mestu?*" On je odgovorio, "***Pokazaću ti.***" Pokazao mi je tunel sa mnogim ljudima koji hodaju kroz njega. Ti ljudi su bili okovani od ruku do nogu. Bili su obučeni u crno i nosili su teret na svojim leđima. Isus reče, "***Pogledaj kćeri, ti ljudi koje vidiš tamo Me ne znaju još uvek. To što oni nose na svojim leđima je greh, ali idi i reci im da predaju svoj teret Meni, i ja ću ih odmoriti; da sam Ja Onaj koji oprašta sve njihove grehe... Kćeri, idi i reci tim ljudima da dođu k Meni, jer ih ja čekam raširenih ruku, idi i reci im da oni hode ka ovom mestu.***"

Dok sam gledala ljude kako hodaju, rekoh, "*Gospode, ona osoba tamo je moj rođak; onaj mladić je moj rođak, Gospode, i ona devojka koja ide dole je isto moja rođaka; moja porodica dolazi na ovo mesto!*" On je odgovorio, "***Kćeri, oni hode ka ovom mestu, ali idi i reci im ka čemu hode, idi i reci im da hodaju ka paklu. Idi i reci im da sam te Ja izabrao kao svog svedoka...Izabrao sam te za svog svedoka, što znači da treba da kažeš istinu. Moraš otići i reći sve što sam ti pokazao. Ako ne budeš govorila i nešto se dogodi toj osobi, njena krv će biti na tebi, ali ako odeš i učiniš kako sam ti rekao, onda će ta osoba odgovarati meni. Ako se osoba ne pokaje, tada će odgovornost koja leži na tebi biti sklonjena, jer će odgovornost biti na toj osobi i njena krv neće biti na tebi.*** ([Jezekilj 3:18](#))"

Isus mi je rekao da mnogi poznati ljudi hode ka ovom mestu, poznati i važni ljudi. Na primer, [Majkl Džekson](#). Taj čovek je bio poznat po celom svetu ali on je bio satanista. Iako se mnogi možda neće složiti, ali to je istina. Taj čovek je imao satanske zavete: On je napravio sporazum sa đavolom da bi dostigao slavu i privukao mnoge ljubitelje.

Oni koraci koje je oni izvodio, to je način na koji sam videla da demoni hodaju dok muče ljude u paklu. Oni bi klizali unazad i ne bi se pomerili unapred, dok su vikali; uživajući u agoniji koju su izazivali kod ljudi. Kažem vam da je Majkl Džekson u paklu. Gospod mi ga je pokazao nakon što je Majkl umro. Dao mi je da vidim kako se Majkl Džekson muči u plamenu. Zajecala sam pred Isusom, "*Zašto?*" Nije bilo lako videti kako se taj čovek muči i kako vrišti. Svako ko sluša pesme Majkla Džeksona ili ih peva ili ko je ljubitelj Majkla Džeksona, upozoravam vas da vas satana uvlači u mrežu zato da bi ste završili u paklu. Odmah sada, odbacite to u ime Isusa! Isus želi da vas oslobodi, zato da ne biste bili izgubljeni.

Gospod je rekao, "***Kćeri, ima i ljudi koji Me znaju, a koji hode ka ovom mestu.***" Upitala sam, "*Gospode, kako ljudi koji Te znaju mogu da završe ovde?*" On je odgovorio, "***Onaj čovek koji je napustio Moje puteve i onaj čovek koji živi dvostruki život.***" Počeo je da mi pokazuje ljude koji su hodali ka Paklu. Bili su vezani od ruku do nogu.

Svi su nosili belu odeću, ali koja je bila pocepana, umrljana i izgužvana. Isus reče, "***Kćeri, pogledaj kako su Moji ljudi otišli od Mene. Kćeri, hoću da ti kažem da Ja ne dolazim po te ljude. Ja dolazim po svete ljude, spremne, neporočne, bez bore i neokaljane...Idi i reci im da se povrate na stare staze.***" ([Ef. 5:26-27](#)). Ugledala sam mnoge moje rođake i druge ljude koji su otišli od puteva Gospodnjih. "***Idi i reci im da ih Ja čekam, da prepuste svoje breme Meni, i ja ću ih odmoriti.***" Isus je plakao, "***Kćeri, oni idu ovamo. Idi i reci svojim ujacima; idi i reci svojim rođacima da se oni kreću putem koji vodi ovde! Kćeri, mnogi ti neće verovati, ali Ja sam tvoj pouzdani svedok,***

Ja sam tvoj pouzdani svjedok. Neću te nikad napustiti. Čak i ako ti ne poveruju, kćeri, idi i reci im istinu, jer sam Ja sa tobom. Pokazaću ti još, kćeri, kako ljudi stižu na ovo mesto."

Otišli smo u tunel gde se nalazilo mnoštvo ljudi koji su padali u ambis. Ne jedna hiljada, ne dve hiljade, nego mnogo kao pesak morski, bezbrojno. Padali su trenutno, kao šaka peska kad se baci. Duše su padale vrlo brzo. Isus je plakao, rekao je, "**Kćeri, eto kako čovečanstvo propada; eto kako je izgubljeno!...Kćeri, boli Me da vidim kako čovečanstvo gine.**"

Isus je rekao, "**Demoni održavaju i sastanke na ovom mestu.**" I ja sam rekla, "**Demoni održavaju sastanke?**" Isus je rekao, "**Da, kćeri, sastaju se da planiraju, da planiraju šta će uraditi čovečanstvu. Održavaju svakodnevne tajne sastanke.**" Zatim me je Isus odveo u ćeliju, gde sam videla drveni sto sa stolicama okolo. I tamo su bili demoni – sve vrste demona. Isus je objasnio, "**Kćeri, oni sada planiraju da idu i unište porodice pastora, misionara, jevanđelista i svih onih koji me znaju. Kćeri, oni žele da ih unište; oni imaju mnoge strele.**"

Demoni su se smejali, podsmevali i govorili, "**Hajde da uništimo čovečanstvo i dovedemo ga na ovo mesto.**" Isus je rekao, "**Idi i reci im da sam Ja sa njima. Reci im da ne ostavljaju vrata otvorena, da ne ostavljaju mesta satani, jer satana hoda unaokolo, kao lav koji riče, i gleda koga će da proždere.** (1.Petrova 5:8)" Ali Reč kaže, "on hoda kao", zato što jedini pravi Lav, jeste Lav od Jude, Isus Hristos Nazarećanin (Otkrivenje 5:5)! Isus reče, "**Kćeri, oni posebno žele da unište pastore; porodicu.**" Upitala sam, "**Zašto oni hoće da unište porodicu pastora?**" I Isus je odgovorio, "**Zato što oni rukovode hiljadama ljudi koji su ovce tora; ovce tora koje im je Gospod poverio. Oni hoće da te ljude opet vrate svetu; da gledaju unazad i da završe u paklu...Idi i reci pastorima da govore istinu. Idi i reci im da propovedaju istinu i da govore sve što im Ja kažem i da nikada ne zadrže za sebe to što im Ja kažem!"**

Kada smo napustili to mesto, rekao mi je, "**Hoću da ti pokažem još nešto...Na ovom mestu ima i deca.**" I ja sam odgovorila, "**Deca na ovom mestu, Gospode? Zašto su deca ovde? Tvoja Reč kaže, 'pustite decu da dolaze Meni, i ne branite im: jer je takvih Carstvo Božije.'**" (Matej 19:14)

Isus je odgovorio, "**Kćeri, to je istina, takvih je carstvo Nebesko, ali ta deca moraju da dođu k Meni, jer onoga koji dolazi k Meni Ja neću odbaciti.**" (Jovan 6:37) Tada mi Gospod pokaza osmogodišnjeg dečaka kako se muči u vatri. Dečak je molio, "**Gospode pomiluj me, izvedi me iz ovog mesta, ne želim da budem ovde!**" Nastavio je da preklinje i da vrišti. Videla sam demone oko tog dečaka, koji liče na likove iz crtanih filmova. Tamo su bili

[Dragon Bals Z](#), [Ben 10](#), [Pokemon](#), Doral, itd. "Gospode, zašto je ovaj dečak ovde?" Isus mi je pokazao veliki ekran sa životom tog dečaka. Videla sam kako je on provodio sve svoje vreme pred televizorom, gledajući te crtane filmove.

Isus je rekao, "**Kćeri, ti crtani filmovi, ti igrani filmovi, te serije koje se svakodnevno mogu videti na televizoru su satansko sredstvo za uništavanje čovečanstva...Pogledaj, kćeri šta biva.**" Videla sam kako je dečak bio buntovan i neposlušan prema svojim roditeljima. Kada bi mu se roditelji obraćali, on bi bežao, bacao bi stvari i ne bi ih slušao. Posle ga je auto pregazio i usmrtio. Isus mi je rekao, "**Od tada, on je na ovom mestu.**"

Pogledala sam na dečaka kako se muči. Isus mi reče, "**Kćeri, idi i reci roditeljima da uče decu onome što je napisano u Mojoj Reči.** (Priče 22:6)" Reč Božija je istinita, ona nam govori da ispravljamo dete prutom, ali ne uvek, nego samo onda kada je dete neposlušno svojim roditeljima. (Priče 22:15)

Gospod mi je rekao nešto što je jako tužno i bolno. Rekao je, "**Kćeri, ima mnogo dece na ovom mestu zbog crtanih filmova, zbog buntovništva.**" Pitala sam Ga, "Gospode, zašto kriviti crtane filmove za to?" I On je objasnio, "**Zato što su to demoni koji unose buntovništvo, neposlušnost, gorčinu i mržnju u decu; i drugi demoni tako ulaze u tu decu, pa ona ne rade dobre stvari, nego ono što je loše: sve što deca vide na televizoru, ona hoće da rade u stvarnosti.**" Pakao postoji, pakao je stvaran, čak i deca moraju da odluče gde će da idu. Rekla sam, "Gospode, reci mi, zašto se deca nalaze na ovom mestu?" I Isus je odgovorio, "**Kada deca jednom saznaju da postoji nebo i pakao, tada ona imaju mogućnost za izbor.**"

Carstvo Nebesko

Ima još mnogo toga da se kaže o Paklu, ali sada ću posvedočiti šta sam videla na Nebu. Isus reče, "**Kćeri, sada ću ti pokazati šta sam pripremio za Moje Svete ljude.**" Napustili smo to mesto i izašli kroz tunel. Dok smo putovali kroz tunel, iznenada smo izašli na svetlost. Više nisam videla tamu, mučenje i plamen. On je rekao, "**Kćeri, pokazaću ti Svoju slavu,**" i počeli smo da se uznosimo ka Carstvu Nebeskom! Uskoro smo stigli pred kapiju sa ogromnim zlatnim slovima, pisalo je:

"Dobrodošli u Carstvo Nebesko."

Isus je rekao, "**Kćeri, uđi, jer Ja sam Vrata i ko kroz Mene uđe, ulaziće, izlaziće i pašu će naći.**" (Jovan 10:9)

Nakon što je Gospod izgovorio te reči, vrata su se otvorila i mi smo ušli. Ugledala sam anđele kako odaju slavu, čast i poklonjenje našem Nebeskom Ocu! ([Otkrivenje 7:11-12](#)) Nastavljajući da hodamo, došli smo do stola čiji sam početak mogla da vidim, ali ne i kraj. ([Otkrivenje 19:9](#)) Ugledala sam veliki presto, i manji presto okružen hiljadama stolica. Između stolica su bile odežde zajedno sa krunama. Gospod mi je rekao, "**Kćeri, kruna koju vidiš je kruna života.**" ([Otkrivenje 2:10](#))

Isus reče, "**Pogledaj, kćeri, ovo je ono što sam Ja pripremio za Moj narod.**" Videla sam da je sto bio prekriven belim stolnjakom sa zlatnim krajevima. Bilo je tanjira, zlatnih pehara, voća; sve je bilo posluženo. Bilo je prekrasno. U sredini stola se nalazio veliki sud, u kome je bilo vino za večeru. I Isus reče, "**Kćeri, sve je spremno za dolazak Moje crkve.**"

Otišli smo zatim na drugo mesto, gde sam videla mnogo ljudi u vrtu. Tamo su bili dobro poznati ljudi iz Biblije, ali nisu bili stari, nego mladi. Tamo je bio mladić sa velikom maramom u ruci koji je igrao i okretao se kao čigra okolo i slavio Gospoda. Isus reče, "**Kćeri, taj mladić koga vidiš je Moj sluga, David.**" On je odavao slavu našem Ocu. Iznenada, još jedan mladić prođe i Isus mi reče, "**Kćeri, to je Isus Navin; a to je Mojsije; onaj drugi mladić je Avraam.**" Isus bi ih zvao po njihovim imenima. Svi su isto izgledali! Isus reče, "**Kćeri, ona žena koju vidiš tamo je Moja sluškinja, Marija Magdalina; Moja sluškinja, Sara.**"

Međutim tada mi reče, "**Kćeri, ovo je Marija. Marija, koja je rodila Isusa Hrista, a to sam Ja. Kćeri, hoću da ti kažem da ona nema znanje o stvarima koje se događaju na Zemlji. Hoću da ti kažem da ti moraš da ideš i da kažeš čovečanstvu, kaži idolopoklonicima da je pakao stvaran, i da idolopoklonici neće naslediti Moje carstvo, ali idi i reci im da ako se pokaju, onda mogu ući u Moje nebesko prebivalište. Idi reci im da ih Ja volim i reci im da Marija nema nikakvog znanja o ničemu [što se događa na Zemlji] i da Jedinu koga oni treba da uzvišuju jesam Ja, jer niti Marija, niti [Sv. Grigorije](#) niti bilo koji drugi svetac ne može da im ponudi spasenje. Ja sam Jedinu koji spasava i mimo Mene – niko, niko, niko– ne spasava!"** Ponovio je to tri puta – da niko ne može da spasava; da samo On spasava.

Čovečanstvo je prevareno kroz veru u pretpostavljenog sveca, koji to nije, nego demon, koji deluje kroz idola napravljenog rukama čovečijim. Ali, dozvolite mi da vam kažem da Gospod želi da vam da najbolje. On hoće da vi uđete u Carstvo Nebesko; da se pokajete i napustite idolatriju. Zato što vas idolatrija neće spasiti. Isus Hristos Nazarećanin jeste jedini koji spasava, koji je dao Svoj život za tebe, za mene i za celo čovečanstvo. Gospod ima veliku poruku za čovečanstvo. Dok je plakao, rekao mi je, "**Molim te, kćeri, nemoj**

ćutati; idi i reci istinu, idi i reci šta sam ti pokazao."

Videla sam kako Marija proslavlja Gospoda, i videla sam žene sa potpunom, prekrasnom, dugačkom kosom. Rekla sam, "*Gospode, kako lepo one nose svoju kosu.*" A On mi reče, "***Kćeri, to što vidiš je pokrov koji sam dao ženi.***" Zatim je dodao, "***Kćeri, idi i reci ženama da vode računa o pokrovu koji sam im dao.***"

Zatim mi je rekao, "***Imam nešto da ti pokažem što je veoma važno.***" Pogledala sam u daljinu i ugledala sijajući grad, grad od zlata! Rekla sam, "*Gospode, šta je to? Želim da idem tamo.*" On je odgovorio, "***Kćeri, pokazaću ti šta je tamo. To što vidiš jeste nebesko prebivalište, nebeske palate koje su pripremljene za Moj narod.***"

Počeli smo da hodamo, dok nismo stigli do zlatnog mosta. Kada smo prešli preko njega, došli smo do ulica koje su bile napravljene od čistog zlata! ([Otkrivenje 21:21](#))

Sve je bilo tako divno, tako blistavo, kao sjajno staklo, bilo je apsolutno natprirodno, nepojmljivo! Videli smo nebeske palate, i gledali hiljade anđela kako ih grade. Neki od anđela su gradili veoma brzo, drugi su gradili sporije a drugi nisu uopšte gradili. Upitala sam Gospoda, "*Zašto neki anđeli grade brzo, a neki sporije, dok neki ne grade uopšte?*" Gospod je objasnio, "***Kćeri, tako Moji ljudi rade na Zemlji, i anđeli rade onako kako Moja deca rade na Zemlji...Kćeri, Moji ljudi više ne šire jevanđelje. Moji ljudi više ne poste. Moji ljudi više ne idu na ulice da dele brošure koje govore istinu. Moji ljudi se sada stide. Idi i reci Mojim ljudima da se vrate na stare staze. Oni anđeli koje si videla da ne rade ništa pripadaju onim ljudima koji su se udaljili od Mojih puteva...Kćeri, idi i reci Mome narodu da se vrati na stare staze,***" ([Jeremija 6:16](#)) i govoreći to On počeo da plače.

Čula sam druge ljude kako pevaju, pa sam Ga pitala, "*Gospode, hoću da me odvedeš tamo, gde oni ljudi pevaju.*" Isus me je posmatrao, mogla bih da kažem kako me je posmatrao, ali nisam mogla da vidim Njegovo lice, već samo pokrete Njegovog lica. Dok su Mu suze tekle niz odoru, pitala sam Ga zašto plače, ali nije mi objasnio.

Zatim smo stigli u jedan prekrasan vrt. Tamo, među nebeskim palatama, videla sam cveće koje se njihalo. To mora da je bilo pevanje koje sam čula. Gospod je pokazao prstom i rekao, "***Kćeri, pogledaj, ono Me slavi; ono Mi bogosluži!; Moj narod više ne radi onako kako je nekad radio. Moj narod Me više ne slavi, više Mi ne bogosluži; više Me ne traži kao ranije. Zato sam ti rekao, kćeri, da ideš i kažeš Mojim ljudima da Me traže, jer Ja ću doći, Ja ću doći, Ja ću doći – po ljude koji Me traže u duhu i u istini, po ljude koji su spremni, po svete ljude!***" I plačući rekao je, "***Ja dolazim, Ja dolazim!***" Tada sam razumela zašto je plakao, zato što On dolazi, ali ne po one koji su dvojedušni. On će se vratiti samo po ljude koji Ga traže u duhu i u istini.

Tada mi je Gospod rekao da moram da se vratim na Zemlju. Rekla sam, "*Gospode, ne želim da se vratim nazad na Zemlju! Kako to misliš – Zemlju? Ja hoću da ostanom s Tobom. Doveo si me ovde i ne idem nigde jer ja sam sa Tobom!*" Isus je rekao, "***Kćeri, neophodno je da se vratiš na Zemlju da ideš i svedočiš da je Moja slava stvarna, da je ono što ću ti pokazati stvarno; da je ono što si videla stvarno – da bi čovečanstvo došlo k Meni, pokajalo se i da ne bi propalo.***" Plačući, pala sam na Njegova stopala; tamo sam ugledala rane. Pitala sam, "*Gospode, zašto su Ti ove rane ovde?*" Odgovorio je, "***Kćeri, to je ožiljak od onoga pashalnog dana, kada sam dao Svoj život za ljude.***"

Pokazao mi je isto i ožiljke na rukama, Ja upitah, "Gospode, zašto ih još uvek imaš?" Rekao mi je, "**Kćeri, to je ožiljak koji je preostao.**" Upitah, "Hoće li nestati?" Odgovorio je, "**Kćeri, nestaće onda kada se svi sveci okupe ovde...Kćeri, moram da te odvedem na Zemlju: Tvoja porodica i narodi te očekuju.**"

Pokušala sam da se oduprem ali je On pokazao Svojim prstom dole na Zemlju i rekao, "**Pogledaj, oni ljudi, koje vidiš tamo dole, su tvoji rođaci; ono telo koje vidiš tamo, je gde treba da se vratiš...Vreme je da napustiš ovo mesto.**" Zatim me je odveo do prekrasne kristalno čiste reke i rekao "**Kćeri, uđi u reku i pogruzi se.**" Pre nego što sam ušla u tu kristalnu reku žive vode, doživela sam neopisivu radost, ali nakon što sam se pogruzila i izašla napolje, bila sam ushićena. Mislila sam da neću morati da se vratim kući, ali mi je Gospod rekao, "**Kćeri, moraš da se vratiš na Zemlju...Kćeri, pokazaću ti nešto: Kako Ja dolazim na Zemlju po svete ljude. Pokazaću ti kako će dan Vaznesenja izgledati.**"

Vaznesenje i Velika nevolja

Prošetali smo do mesta sa ogromnim ekranom, i ja sam ugledala ljude na njemu. Mogla sam da posmatram čitav svet. Zatim sam iznenada ugledala kako na hiljade ljudi nestaje. Trudne žene su vidеле kako im dete iz stomaka nestaje, i vrištale su kao da su poludele.

Deca sa svih strana su nestajala. Mnogo ljudi je trčalo ovamo onamo i vikalo, "*Nemoguće, nemoguće! Šta se to događa?*"

Videla sam one koji su znali Gospoda, ali su bili ostavljeni. ([Mt. 24:40-41](#)) Oni su govorili da je Hristos došao, da se dogodilo Vaznesenje. Vrištali su i hteli da se ubiju, ali nisu mogli. Gospod mi reče, "**Kćeri, tih dana, smrt će bežati; kćeri, tih dana Sveti Duh više neće biti na Zemlji.**" ([Otkrivenje 9:6](#)) Bilo je saobraćajnih nesreća ali nisam videla ni jednu mrtvu osobu: sve su, iako povređene, bile žive.

Posmatrala sam ogroman saobraćaj hiljada ljudi. On mi je rekao, "**Kćeri, pogledaj, tako će sve izgledati.**" Zatim sam videla ljude kako trče od jednog mesta do drugog, i viču, "*Hristos je došao, Hristos je došao!*" Molili su, "*Gospode, oprosti mi, oprosti mi, uzmi me sa Sobom!*"

Ali Gospod je tužno rekao, "**Biće prekasno. Sada je vreme pokajanja...Kćeri, idi i reci čovečanstvu da Me traže, jer onda više neće biti prilike.**" ([Isaija 55:6](#)) **Kćeri, biće prekasno za sve one koji ostanu.**" Dok je Isus posmatrao kako su ljudi bili ostavljeni, počeo je da plače i rekao, "**Kćeri, doćiću na Zemlju kao što je rečeno u [1 Sol. 4: 16-17](#):** "*Jer, sam Gospod će, na zapovest, na glas arhanđela i na zvuk Božije trube, sići sa neba, i prvo će ustati mrtvi u Hristu. Potom ćemo mi, živi, preostali, zajedno s njima biti poneti na oblacima da se sretnemo s Gospodom u vazduhu. I tako ćemo uvek biti s Gospodom.*"

Ali neće svi poći sa Gospodom, već samo oni koji ispunjavaju Njegovu volju ([Matej 7:21](#)) i žive sveto. Jer Gospod mi je rekao, "**Samo će oni koji su sveti ući u Carstvo Nebesko, (Jevrejima 12:14), Niko ne zna, ni dana ni časa u koji ću Ja doći po Svoj sveti narod, pa čak ni anđeli to ne znaju.**" ([Matej 24:36](#))

Na ekranu sam videla ljude kako trče unaokolo. Novine i televizijske vesti su govorile "HRISTOS JE DOŠAO." Ekran se zatvorio, i Isus je završio rečima, "**Doću po svete ljude.**" To je bilo sve što mi je pokazao. Posle toga, vratio me je nazad na Zemlju.

Sa anđelima koji su nas okruživali, počeli smo da se spuštamo niz jedne prekrasne stepenice; niz bele stepenike sa cvećem okolo. Plakala sam sve vreme puta, moleći Isusa, "*Gospode, molim te, nemoj me ostaviti ovde. Uzmi me sa Sobom!*" On je odgovorio, "**Kćeri, narodi, tvoja porodica te očekuju...Kćeri, moraš da uđeš u to telo. Moraš da primiš život, kćeri, zato da bi mogla da svedočiš šta si videla. Mnogi ti neće verovati; mnogi će ti verovati, ali Ja sam tvoj verni svedok. Ja sam sa tobom. Neću te nikad ostaviti.**"

Povratak na Zemlju

Maksima:

Kada se moja ćerka vratila, mi smo je čekali tamo, bila je ispružena na podu. Rekla je, "*uuhmm,*" ništa više. Ja sam rekla, "*Hvala Ti, Gospode, što se moja ćerka vratila!*"

Svi smo zahvalili Gospodu. Uskoro je počela polako da diše, malo po malo. Posle otprilike pet sati, mogla je da otvori oči i da govori. U početku smo teško mogli da je razumemo; prosto nije bilo razgovetno. Nije imala snage. Morali smo da držimo zatvorene prozore, jer njene oči nisu mogle da podnesu svetlost.

Budući radoznali, svi smo hteli da nam ispriča šta je videla. Ali pošto je bila toliko slaba, mogla je samo malo da nam kaže. Prošlo je 2 sedmice pre nego što je bila u stanju da iznese svoje potpuno svedočanstvo.

Posle svega toga demoni su došli da je muče. Mogla je jasno da ih vidi, oni bi pokušavali da se sakriju u senke. Bili su ovde tokom tri dana od njenog povratka, pre nego što je mogla potpuno da govori. Pitala ih je šta hoće i oni su odgovorili, "*Došli smo da napravimo sporazum sa tobom...Moraš da držiš usta začepljena. Ne smeš da kažeš ništa od onoga što si videla tamo dole, inače ako progovoriš, ubićemo te.*"

Opisala je demone kao odvratne, velike i debele, odvratne. Rekla je da nije moglo rečima da se opiše koliko su užasno izgledali. Terala ih je, ali oni nisu odlazili. Kada bi došli skakali bi na nju i pokušavali da je udave. Ona se borila odgoneći ih, ali nije imala snage. Jednom dok ih je odgonila, pojavila se ogromna svetlost i oni su pobjegli! To je bio Gospod.

To kroz šta je prošla moja ćerka nije bilo lako. Njoj je uručena izuzetno važna poruka za celo čovečanstvo, da traži Boga. Ali ljudi misle da je to što oni rade uredu. Omladina koja se drogira, pije, misli da je to OK, ali nije. Jedno od najznačajnijih iskustava koje je moja ćerka imala je kada je videla mnoge zabavljače u paklu, uključujući pevače, isto kao i [papu Jovana Pavla II](#). Vreme je da se traži Gospod, da se pokaje i da se skruši svako pred Njim. Reč Božija je istinita kada kaže, "*Nebo i Zemlja će proći, ali Moje reči neće proći.*" ([Marko 13:31](#)) Reč Gospodnja će biti ispunjena u svoje vreme.

Gospod joj je isto tako pokazao i tunel, kojim ljudi prolaze u pakao. Mnogi ljudi su već u paklu. To je stvarnost! Ali čak ni mnogi ljudi Gospodnji ne veruju u to, mnogi prosto ne veruju.

Glavna poruka je bila ta da moramo da tražimo Gospoda, ne samo svojim usnama, već iz dubine svoga srca, jer je Gospodnji dolazak na vratima. Isus je rekao, "*Ja već nisam na vratima; Ja sam iza vrata. Dolazim uskoro; Moj dolazak je blizu. Moji ljudi su Me napustili i otišli za svetskim stvarima... Reci Mome narodu da se povrati na stare staze.*" Crkva danas mora da se povrati na stare staze, da vatreno traži Gospoda. Kada se truba oglasi moramo biti spremni da sretnemo Gospoda, i to će biti predivno!

Hitna poruka Gospodnja

Anđelika, govori pred publikom:

Gospod mi je rekao, "*Kćeri, tih dana Sveti Duh više neće biti na Zemlji. Tih dana, On više neće biti na Zemlji.*" ([2 Sol. 2:7](#)) I videla sam ogromnu gužvu sa saobraćajnim nesrećama. Mnogi ljudi su hteli da se ubiju, ali Isus je rekao, "*Tražiće smrt, ali smrt će bežati od ljudi. Smrti više neće biti tokom tog vremena.*" ([Otkrivenje 9:6](#)) Videla sam ljude kako gledaju televizor i novine u kojima je pisalo, "Na hiljade i hiljade ljudi je nestalo." Mnogi su već znali da je Hristos došao po Svoj sveti narod. Oni koji su znali Gospoda, ali su bili ostavljeni, išli su ulicama plačuci, želeći da se ubiju, ali nisu mogli ništa da urade.

Dok sam bila na Nebu, Isus je rekao, "*Doći ću po svete ljude, doći ću uskoro po Svoju crkvu.*" A pre dve sedmice mi je Gospod rekao, "*Kćeri, zadovoljan sam zbog toga što radiš, što ispunjavaš ono što sam ti rekao, ali nemoj govoriti Mojim ljudima da Ja uskoro dolazim. Reci Mome narodu da Ja dolazim odmah.*" Gospod je ponovio, "*Reci Mojim ljudima da Ja dolazim odmah i da dolazim po svete ljude. Reci Mome narodu da će Me samo oni koji su sveti, da će Me samo oni koji su sveti videti!...I nemoj ćutati: Nastavi da objavljuješ šta sam ti rekao.*"

Anđelika se moli zajedno sa publikom:

Svi, zatvorite svoje oči, i stavite desnu ruku na svoje srce. Podignite svoju levu ruku i ako vam se plače, plačite. Recite sada Gospodu šta osećate u svom srcu. Oni koji žele da prihvate Gospoda, neka ponavljaju za mnom.

Gospode, hvala Ti za Tvoju ljubav i Tvoju milost, hvala Ti, Gospode, za reč koja je osvojila danas moje srce. Oče, molim te za oprostaj. Oprosti mi. Operi me Svojom dragocenom krvlju. Upiši moje ime u Knjigu Života. Prihvati me kao Svoje dete, Gospode. Odmah, opraštam svima kojima nisam mogao da oprostim. Odričem se svog zlopamćenja. Odričem se svih stvari koje su ometale Tvoju blagodat, i molim Te da me promeniš i da me ispuniš Svojim prisustvom svaki dan. Hvala Ti, Oče, Sine i Sveti Duše; u Ime Isusa, Amin.

Anđelika:

Ovo svedočanstvo nije laž; nije šala; nije bajka; nije san, pakao je stvaran! Pakao postoji! Svakome ko ne veruje, želim da kažem da je pakao stvaran, veoma stvaran. Nedostaju mi reči kojima bih opisala koliko je stvaran. Volela bih da možete sami to da doživite.

Anđelika, govori sa Naratorom:

Vreme se približilo, Bog dopušta znake koji pokazuju čovečanstvu šta će se dogoditi. Nemojte ostati osuđeni; to je ono što đavo hoće. Zapitajte sebe da možda već ne hodate kroz tunel za pakao? Danas je dan spasenja, danas je dan da se pozove Isus, vaš Spasitelj u vaš život. Ovo su jednostavne ali istovremeno velike reči koje treba reći: "Prihvatam Te, Isuse, kao svog Gospoda i svog jedinog Spasitelja. Predajem Ti svoj život i dušu svim srcem. Želim da budem sa Tobom večno."

Izaberite svoje konačno odredište: Život ili smrt, nebo ili pakao, Isusa ili đavola. Jasno je, ili pripadate Isusu ili đavolu. Ili činite ono što je ispravno ili činite ono što je pogrešno. Vi određujete vašu sudbinu: večni život ili jezero ognjeno. Razmislite o tome. Odlučite sada. Isus Hristos je umro na krstu za svakoga od nas, za naše grehove, i dao nam je mogućnost spasenja po Svojoj milosti. Prihvatite Hrista kao svog jedinog Spasitelja!

Sada kada ste čuli ovo svedočanstvo, nemojte da ovaj trenutak bude onaj zbog koga ćete večno žaliti u paklu.

Reference

Otkr. 19:9 "Blago onima koji su pozvani na Jagnjetovu svadbu!... Ovo su istinite Božije reči."

Otkr. 20:15 I ko god nije bio upisan u Knjigu života, bačen je u ognjeno jezero.

Otkr. 21:4 On će im obrisati svaku suzu iz očiju i više nikad neće biti smrti, ni jada, ni jauka, ni bola više neće biti, jer je prošlo ono što je bilo pre.

Otkr. 21:1 I videh novo nebo i novu zemlju, jer su prvo nebo i prva zemlja prošli, a ni mora više nije bilo.

Otkr. 21:8 A strašljivcima, nevernima, odvratnima, ubicama, bludnicima, vračarima, idolopoklonicima i svim lažljivcima mesto je u jezeru gorućeg sumpora. To je druga smrt.

“Nijedan idolopoklonik” neće naslediti Carstvo Nebesko

Izl. 20:3-6 Nemoj imati drugih bogova uza me. Ne gradi sebi lik rezani niti kakvu sliku od onog što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi, ispod zemlje. Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj...

Otkr. 21:21 A dvanaest kapija bilo je dvanaest bisera – svaka kapija je bila načinjena od jednog bisera. Glavna gradska ulica bila je od čistog zlata prozirnog kao staklo.

Otkr. 21:27 Ništa nečisto neće ući u njega, niti iko ko čini nešto odvratno i lažno, nego samo oni koji su upisani u Jagnjetovu Knjigu života.

Otkr. 22:7 I evo dolazim uskoro! Blago onom ko se drži proročkih reči ove knjige

Otkr. 22:11 Neka nepravедnik i dalje čini nepravdu, neka se ukaljani i dalje kalja, neka pravедnik i dalje čini dela pravédnosti, i ko je svet, neka se i dalje posvećuje.

Otkr. 22:12 Evo dolazim uskoro i moja nagrada sa mnom, da svakom dam po tome kakvo mu je delo.

Otkr. 22:13-15 Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji, Početak i Kraj. Blago onima koji peru svoje ogrtače da bi imali pravo na drvo života i da u grad ulaze kroz kapiju. Napolju ostaju psi, vračari, bludnici, ubice, idolopoklonici i svi koji vole laž i koji lažu.

(Ovaj video intervju producirala je mislija “El Sueño de Dios”, zajedno sa “Godfilms” izvorno na španskom; minimalno skraćeno; mesto: El Empalme, Ekvador. Većina ilustracija ne pripada izvornom svedočanstvu.
Preveo sa engleskog na srpskohrvatski Uroš Nagulić, toplik2004@gmail.com)
<http://www.DivineRevelations.info/23>